

I. Загальні положення

Кодекс честі – це сукупність найвищих моральних принципів, якими людина керується в особистій і громадській поведінці. Кодекс честі олімпійця України розроблений з урахуванням норм і вимог Конституції України, чинного законодавства України в сферах освіти, фізичної культури і спорту, положень Олімпійської хартії, Етичного кодексу МОК, Антидопінгового кодексу. Кодекс честі олімпійця України – це фундаментальний та універсальний документ, який є нормативною основою української системи спортивного виховання і самовдосконалення. Мета Кодексу полягає в тому, щоб через широку гармонізацію форм, методів і принципів виховної роботи домогтися успіху у підготовці спортсменів, майбутніх олімпійців. Кінцевим її результатом є вихід на рівень усебічно розвиненої особистості з глибокими морально-етичними переконаннями, правилами та нормами життя в українському суспільстві, під час навчально-тренувальних зборів та змагань на європейській і світовій аренах. Головне спрямування Кодексу полягає у сприянні розвитку олімпізму в Україні, активізації руху за духовне збагачення та моральне очищення всього суспільства, утвердження цивілізованого способу життя, зміцнення здоров'я української нації.

Олімпізм являє собою філософію життя, яка звеличує та об'єднує в гармонійне ціле найвищі якості духу, волі, душі, розуму та тіла, формує повагу до універсальних фундаментальних етичних принципів і ставить спорт на служіння гармонійному розвитку людини.

Кожен громадянин, не залежно від національності, віку, статі, фаху, ідеологічних чи релігійних переконань, має законне право на заняття спортом в Україні. Спорт є тією біоенергетичною і соціальною силою суспільства, яка реальною ефективною впливу на людину, здатністю розкривати її вроджені якості, визначає спосіб і стиль життя особистості. Людина-спортсмен вирізняється у своїй трудовій діяльності високим почуттям відповідальності, умінням цінувати час, завзятістю і наполегливістю, здатністю швидко приймати рішення, легко знаходити спільну мову з колегами, суперниками і вболівальниками, активною участю у громадському житті як колективу, так і всього суспільства.

Норми та вимоги Кодексу втілюються в життя впродовж усього періоду спортивної діяльності атлета під час навчально-тренувальних занять та зборів, змагань, повсякденного життя.

Відповідальність за виховання спортсменів, майбутніх олімпійців у дусі норм та вимог Кодексу честі олімпійця України покладається на батьків, викладачів, вчителів, тренерів, менеджерів сфери фізичної культури, спорту та олімпійського руху, системи органів виконавчої влади і громадських організацій.

II. Принципи, правила, норми та обов'язки атлетів під час занять спортом

Право представляти і захищати спортивну честь України на чемпіонатах Європи, світу та Олімпійських іграх надається найпідготовленішим атлетам – патріотам славного українського народу, які є для своїх рідних, друзів, усіх співвітчизників прикладом для наслідування у повсякденному житті за способом життя, стандартами поведінки, ставленням до обраної справи.

Олімпієць повинен:

1. жити з великою вірою й усвідомленням обраності своєї землі, свого народу, своєї Батьківщини, любити й шанувати їх та робити все можливе на благо їхнього розвитку і процвітання. Він пам'ятає, що рідна земля, еволюційна спадщина Вітчизни дали йому можливість вийти на вершину своєї спортивної майстерності;
2. постійно дбати про примноження слави Державного Герба України – як офіційної емблеми України, Державного Гімну України – символу національної єдності та Державного Прапора України – символу суверенітету країни;
3. постійно працювати над розвитком почуттів дружби, товаришування, колективізму. Пам'ятати, що вихід на вершину спортивного Олімпу – це колективний труд його батьків, тренерів, науковців, лікарів, масажистів, управлінців і обслуговуючого персоналу різних сфер діяльності, спрямований на розкриття та розвиток його спортивного таланту, який дав можливість піднятися за рівнем здобутих результатів над іншими спортсменами;
4. виховувати в собі постійне прагнення вчитись і самовдосконалюватись, наполегливо йти до підкорення вершин майстерності майбутньої професії та повсякденно працювати над розвитком своїх духовних, розумових, вольових і фізичних здібностей;
5. навчитись і уміти працювати з максимальною віддачею духовної і фізичної енергії, ефективно тренуватись впродовж робочого дня і тижня та відпочивати відповідно до обґрунтованих планів підготовки, ведучи осмислену та цілеспрямовану підготовку до найважливіших стартів. Пам'ятати, що тільки в натхненній і результативній праці людина пізнає істину;
6. ставити за мету збагачення нашого суспільства шляхетністю, чесністю, добрими вчинками. Спортивне братство – це об'єднання благородних, мужніх, сильних та спритних особистостей, які несуть у суспільство мир, благополуччя та злагоду, гуманізм, братерство та взаємоповагу;
7. жити за загальнолюдськими чеснотами, які є визначальними в досягненні вершин спортивної майстерності: вірою, надією, любов'ю, мудрістю, справедливістю, хоробрістю, волею, стриманістю, доброзичливістю;
8. пам'ятати, що він у постійному моральному боргу перед своїми батьками і повинен їх поважати, цінувати, оточувати турботою, всіляко піклуватися про них, збагачувати славу свого родоводу;
9. вчитись стійко і гідно переносити поразку, завдану кривду, образу, не допускати фізичної розправи над своїм супротивником чи кривдником;
10. пам'ятати, що спортивний дух – це сплав людської волі, тіла та розуму. Вживання допінгу принципово суперечить спортивному духу;
11. виробляти в собі звичку ділитися своїми надбаннями – матеріальними і духовними – з тим, хто того потребує;
12. не допускати бруду, злоби і неправди у ставленні до своїх суперників як у думках своїх, так і в діях; служити правді і добрим справам, не допускати дискримінації, залишатися неупередженим щодо політичних, расових, національних, релігійних переконань, не піддаватися комерційному і корупційному впливу;
13. бути милосердним, боротися в оточуючих байдужість і черствість, не допускати проявів негативного ставлення до навколишнього природного середовища. Цьому вчать заняття спортом;
14. не допускати насильства над людьми, не залишатись осторонь, коли ближньому потрібна допомога. Розвинені фізичні якості, вміння і навички використовуються тільки для захисту слабшого та заради справедливості;
15. не плямувати свою гідність – навіть помислами – про незаконне заволодіння чужою матеріальною чи інтелектуальною власністю;
16. пам'ятати, що спортивна діяльність несумісна з найприкрішими і найганебнішими рисами характеру людини: чванливістю, заздрістю, жахливістю, гнівом,

- лінивством, приниженням людської гідності; не забувати, що найтяжчим злочином є позбавлення людини життя, а юридично і морально неприпустимою дією – зумисне завдання їй тілесних ушкоджень;
17. очищувати від скверни себе, колектив і все українське суспільство. Боротись із проявами пияцтва, наркоманії, бродяжництва, безпритульності та іншими антиморальними явищами;
 18. постійно пам'ятати про особливу роль жінки, проявляти щодо неї вихованість, благородство, повагу, турбуватися про піднесення її значимості у спортивній діяльності й громадському житті;
 19. робити все можливе, щоб для спортсмена та оточуючих його людей спорт і олімпізм стали сутністю їхнього життя, були вірними, незмінними і надійними супутниками повсякденної діяльності.

Дотримання норм та вимог Кодексу честі олімпійця України у повсякденному житті сприятиме об'єднанню української нації, новому поштовху еволюційного розвитку нашого суспільства, кінцевим результатом якого має стати гармонійний розвиток особистості спортсмена – взірця рівноваги духовних, фізичних, моральних і матеріальних цінностей.

Найпочеснішою місією вітчизняного олімпійця на європейській і світовій аренах є утвердження іміджу України як цивілізаційного, історичного і географічного центру Європи, духовного мосту між Заходом і Сходом, Північчю і Півднем, расами і націями, релігіями і культурами.

III. Прикінцеві положення

1. Цей Кодекс набирає чинності з 3 травня 2006 року.
2. Дія Кодексу поширюється на всі відносини у сфері Олімпійського спорту, які виникли після набрання ним чинності.
3. Питання про притягнення до відповідальності за порушення норм цього Кодексу розглядає Етико-дисциплінарна комісія, а рішення на підставі її висновків приймає Виконком НОК України.
4. Види стягнень, що застосовуються при розгляді порушень, встановлені Положенням про Етико-дисциплінарну комісію НОК України.
5. Висновки Етико-дисциплінарної комісії можуть бути оскаржені у такій послідовності: до Виконкому НОК України, до Генеральної асамблеї НОК України, до Міжнародного арбітражного спортивного суду.